

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: SÆe, nu er Pilatus gangen (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "SÆe, nu er Pilatus gangen (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-workid96294/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Dend Femte Uge i Faste.

Barrabas løßgives, Christus begieres aff Folket
at korßfestes.

Under dend Melodie.
Sorn en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

See, nu er Pilatus gangen
Til sit Dommer-sæde hen,
Efster JESUS hand er fangen
Ført til ham paa ny igien:
Hand erklerer ham paa stand,
At hand skyld ey finde kand,
Som til døde ham forpligter,
I hvor højt de harnem sigter.

2.

Men om hand dem kand formilde,
Vil hand straffe ham, og saa,
Naar hand er medhandlet ilde,
Vil hand lade harnem gaa!
Saa det tiit i Verden skeer,
At Personer mand anseer,
Og dend reene Ræt vil bøye,
For de store Folk at foye.

3.

Mens Pilatus saa mon svare,
Faar hans Hustro Bud aff sted,
Beder, at hand sig vil være,
Og sig ey befætte med
Fangen, som rætfærdig er,
Guderne tar ham sig nær,

Og i hendes søvne-dvale
Vilde Himlen for ham tale.

4.

O I Jøder steene-blinde,
O I store Drømmere
Hører her en Heden-Qvinde,
Som flux bedr' end I kand see!
Naar hun sender frem sit Bud,
Ærindet er alt for Gud;
Sover hun, som vel kand somme,
Da er Gud i hendes Drømme.

5.

Alle Ting forgæves ere
Dog udi min JESU sag,
Om hans Uskyld end mon være
Klaer' end dend lyse Dag!
Intet, intet hielpe maa,
Magten skal for Raetten gaa,
Gud maa tie nu og tenke,
Spendede hart i Uræts Lenke.

6.

Vil Pilatus Veyen bane,
Og Anledning give paa
Deres Paaske-skik og Vane,
At hand JESUM los kand faa,
Viiser dem saa Barrabam,
Overtyed aff Mord og skam,
Ham de kand med skæl henrette,
Og i Frihed JESUM sette.

7.

Het paa tendes alle Tonger
Ved en Helved-Avinds Glod,

Alle Jodisk' Øgle-Unger

Edder-Galden overflod!
Raabte: bort med denne, bort!
Slae, korsfest ham, gjor det kort,
At vi hammen qvit kand blive,
Barabas du fij maa give.

8.

Saa estu, O JEsu bleven
Regnet ind i Morder-Flok,
Blant Mißdædere opskreven,
Bleven Joders stunde-Blok,
Som ey tenker at Du tog
Dennem fra Ægyptens Aag,
Og ved Lamnets Blood befriðe
Fra dend Morder-Engels Qvide.

9.

Vil der da slet ingen kiende
Og see JEsu Jammer an!
Skal dend Morder los bortrende,
Som er fuld aff Rov og Ran!
Fuld aff Blodskyld, synd og skam!
Og Guds Himmel-reene Lam.
Som aff Synd-Plet aldrig viste,
Skal sit Liv paa Korset miste.

10.

O de underlige Domme!
O Guds dybe skulde Raad!
Hvor til ey min Stæl kand komme,
Men maa bade sig i Graad,
Naar dead tenker, JEsus leed
Udi sin Uskyldighed,
Vilde intet sig erklexe,
Men lod Røveren passere.

11.

Her aff kand Jeg daglig finde
En utrolig Himmel-Trøst,
Sem kand mig i Hiertet rinde,
Mod min Synd og store Brøst!
Er Jeg end saa fuul og slæm,
Som dend verste Morder-Lem,
O jeg seer at Gud hand kaster
Hen paa JEsum mine Laster.

12.

Derfor skal ey mine Synder
For Guds Dom fordømme mig,
Thi Jeg troer at Gud mig ynder,
Reene JEsu, udi Dig;
Derfor skal Jeg Naade faa,
Og for Dommen vel bestaa,
Thi Du, for min skyld og Brøde
Lod dig saa uskyldig døde.

**JESUS HUDSTRYGES, BEСПOTTES
OG TORNE-KRONES.**

Under forrige Melodie:

1.

Vil dog Himmel: intet tale
Udi JEsu reene Sag?
Skal da Løgn og Avind prale,
Mørkne Sandheds Sool og Dag!
Skal dog JEsus, som er kiendt
Uden skyld, og ey har tient